

Hoşça Kal

– Artist Şair · 03 Ağustos 2015

HoşçakalBu sana son veda
Kudüs gibi darmadağın
Ve hüzün şiirinin son mısrası bunlar
Gidişlerin en asili
Ve sevilmemişliğin tesellisi
Hoşça'kal..

İstanbul yorgunu telaşım
Son cümle Galata'nın zindanlarında
Yılların yıkılmamışlığını dağıtır
Ve dolunay uzak
Mehtabın hazin sonu
Bizi andırır...

Sahi neydi nefret ettiren ?
ve hayat denilen gerçeklik
Bizi tel tel ayırıyor
Urganlar boğazıma takılıyor.
Gidiyorsun ya hani,
Şimdi kaybolur Filistinli çocuğun hayalleri.

Hoşça'kal Deruni Düş-üş-üm
Bu sana son veda.
Ne güzel şeymiş ölmek.
Eylül sıcaklığı gibi sarı,
Ölüm yetiştiren geceler gibi
Siyah...

Kız kulesi küskün artık bize
Hani kitap dolu bir evimiz olacaktı ya
Bir de kapımızın önünde bir vosvos
En sevdiğimizden
Daktilo sesi yankılanacaktı.
Şimdi güvemiyorum yüreğime.

Yüzü eskimiş bir teyze
Türkçe bilmiyor anlaşılan
Ama anlatıyor durumumu
"Ah dilemin,
Ez lıwra nı zanınm benda çımı."
İstanbul ne bilsin Kürtçeyi !

Aslında sanaydi tüm yolcuğum
Gecelerden bir ses idi
Işıklar saçarcasına.
Hayran oldum.
İstanbul kadar sevdim.
Hayat bize sormayı hep ihmal etti.
Kırgın..

Bakma bana öyle.
İçimi bangır bangır parçalasan da
Dışım lal gibi sessiz.
Alışmalıyım kalbim yokmuş gibi yaşamaya.
İstanbul gibiyim.
Işıl ışıl
Ama kendimden çok kalabalık..

Sen yine de
Hoşça-kal...

03.08.2015- Manisa